

4) Zarzut czwarty dotyczący twierdzenia, że rozporządzenie Komisji (UE) nr 1139/2010 i rozporządzenie Komisji (UE) nr 1138/2010 stanowią nieproporcjonalne naruszenie praw własności i prawa do poszanowania życia prywatnego wszystkich czworga skarżących w rozumieniu art. 8 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Ponadto takie ustawodawstwo jest nieracjonalne, szczególnie w świetle stanowiska Zjednoczonego Królestwa, zgodnie z którym trzej pierwsi skarżący nie spełniają już relewantnych kryteriów umieszczenia w wykazie.

- (¹) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1139/2010 z dnia 7 grudnia 2010 r. zmieniające po raz 141. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami (Dz.U. 2010 L 322, s. 6)
- (²) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1138/2010 z dnia 7 grudnia 2010 r. zmieniające po raz 140. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami (Dz.U. 2010 L 322, s. 4)

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2011 r. — Guiai Bi Poin przeciwko Radzie

(Sprawa T-137/11)

(2011/C 130/42)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Guiai Bi Poin (Abidżan, Wybrzeże Kości Słoniowej) (przedstawiciel: adwokat G. Collard)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że w odniesieniu do strony skarżącej, GEORGESA GUIAI BI POINA, rozporządzenie Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. oraz decyzja Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r., opublikowane w dniu 15 stycznia 2011 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, nie mają podstaw faktycznych,
- w konsekwencji,
 - stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. i decyzji Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r.,
 - subsydiarnie, nakazanie, by nazwisko GEORGESA GUIAI BI POINA zostało usunięte z wykazów załączonych do ww. rozporządzenia i ww. decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca przytacza dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, w zakresie w jakim powody umieszczenia nazwiska

strony skarżącej w wykazie osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi są stereotypami niezawierającymi jakiegokolwiek dokładnej informacji faktycznej.

2) Zarzut drugi, dotyczący oczywistego błędu w ocenie, w zakresie w jakim:

— stronie skarżącej zarzucono, że odmówiła uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta A. Quattary, podczas gdy strona skarżąca jako wojskowy nie może odmówić posłuszeństwa konstytucyjnym organom swego kraju, które ogłosiły, że demokratycznie wybranym prezydentem jest L. Gbagbo oraz

— stronie skarżącej zarzucono, że jest odpowiedzialna za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego, podczas gdy strona skarżąca nie została postawiona przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym, którego jurysdykcja została uznana przez Republikę Wybrzeża Kości Słoniowej.

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2011 r. — Ahouma przeciwko Radzie

(Sprawa T-138/11)

(2011/C 130/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Brouha Nathanaël Ahouma (Abidżan, Wybrzeże Kości Słoniowej) (przedstawiciel: adwokat G. Collard)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że w odniesieniu do strony skarżącej, Brouhy Nathanaëla AHOUMY, rozporządzenie Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. oraz decyzja Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r., opublikowane w dniu 15 stycznia 2011 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, nie mają podstaw faktycznych.
- w konsekwencji,
 - stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. i decyzji Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r.,
 - subsydiarnie, nakazanie, by nazwisko Brouhy Nathanaëla AHOUMY, zostało usunięte z wykazów załączonych do ww. rozporządzenia i ww. decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podniesione przez stronę skarżącą są co do zasady identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-137/11 Guiai Bi Poin przeciwko Radzie lub do nich podobne